

Rapport fra arbeidsgruppen: "Optimal utnyttelse av SLP"

Anne Storset	konstituert dekan VET, leder og sekretær
Odd Arne Rognli	konstituert dekan BIOVIT
Yngve Stenstrøm	konstituert dekan KBM
Mette Myrmel	representant arbeidstakerorganisasjonene

Mandatet ble gitt av Rektor/prosjekt Campus 18.11.16, sak 16/05424-2

Arbeidet har foregått i perioden november 2016 – februar 2017.

Rapporten er blitt til gjennom møter i gruppen, analyser av stillingskategorier, kontorbehov, analyser av dagens laboratoriefunksjoner og planlagte laboratoriefunksjoner i SLP samt dialog med referansegruppen Rektors ledergruppe.

a) Sambruk av laboratorier

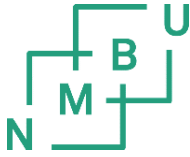
Arbeidet med detaljplanlegging av laboratorier i SLP har vært tilpasset Veterinærhøgskolens funksjoner og har blitt utført av Veterinærhøgskolens ansatte i samarbeid med Statsbygg. Opprinnelig var det planlagt at miljøer på Ås også skulle inn i SLP, men på grunn av arealreduksjoner har dette utgått. Derved er laboratoriene i SLP slik de nå planlegges utformet i detalj for å møte de forskningsaktivitetene som drives på Veterinærhøgskolen. Utstyr og støttefunksjoner er tilpasset dette. Laboratoriearealet tilsvarer omtrent det arealet Veterinærhøgskolen disponerer i dag. Det økte arealet i SLP skyldes i hovedsak større klinikker enn i byggene på Adamstua.

Stor grad av "skreddersøm" ved planlegging av laboratoriene begrenser fleksibiliteten i planlagt bruk, men det er bragt på det rene at det ved mange av laboratoriene vil være plass til flere personer som arbeider med de planlagte funksjonene. Det vil derved være rom for at flere forskergrupper enn de som i dag tilhører Veterinærhøgskolen vil kunne ha tilhold i SLP.

En slik sambruk må være tuftet på faglige synergier. Dette har størst mulighet til å lykkes ved en "fra bunnen og opp" strategi der forskere selv initierer samarbeid. Gitt den nåværende situasjonen vil likevel en stor grad av lederstøtte for å sette i gang prosesser som kan lede til at synergier oppstår være nødvendig.

Gruppen ser særlig muligheter innenfor fagene: Etologi, Fysiologi, Ernæring, Toksikologi/kjemi, Mikrobiologi, Genetikk og Bioinformatikk.

Det er ikke ledig større laboratoriearealer som vil kunne huse for eksempel hele laboratorieaktiviteten til husdyrfagene.

b) Sambruk av lære plasser/arealer

Fellesbygget er nå redusert til 2100 kvm og rommer sammen med undervisningslokalene i Veterinærbygget et minimum av de undervisningslokalene veterinær- og dyrepleierutdannelsen trenger. Det er pr i dag ikke overskudd på læringsrom/forelesningssaler som rommer så mange som 90 studenter på Ås, og dette er planlagt kullstørrelse på Veterinærutdannelsen. Men det vil være plass til at også andre vil kunne benytte undervisningslokaler i de nye byggene. For å få en detaljert oversikt over dette må det utføres større analyser av behov og tilgjengelighet på hele NMBU som går utover denne gruppes horisont.

To forhold må tas i betraktning i denne sammenheng:

- 1) Dagens universitetsundervisning er i endring. En større grad av studentaktive læringsformer endrer måten vi bruker lokalene på. En snever analyse av dagens situasjon vil ikke nødvendigvis gi et godt bilde på behovene i perioden 2020-25.
- 2) Ved flytting til Ås vil veterinærutdannelsen få store utfordringer ettersom det i en overgangsfase må undervises etter gammel og ny studieplan samtidig. Ettersom de samme underviserne ikke kan undervise flere steder på samme tid, vil en ikke kunne prioritere kun ut ifra romtilgjengelighet i denne perioden. En må også ta hensyn til underviserens situasjon.

c) Optimal utnyttelse av kontorarealer

Ettersom kontorene i SLP foreløpig er tegnet uten å ta hensyn til behov for stillerom og små møterom, er det knyttet usikkerhet til hvor mange kontorarbeidsplasser det faktisk vil bli Veterinærbygget. Det er også usikkerhet knyttet til hvordan arealnormen for kontorer skal gjennomføres på hele universitetet. Det er likevel på det rene at det vil bli ca 50-80 ledige kontor plasser. Dette bør knyttes til de mulige synergiene beskrevet i punkt a.

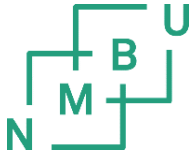
d) Mulighet for å samlokalisere VET og hele eller deler av husdyrfagene i BioVit, samt deler av KBM i Veterinærbygget.

Det omtales i punkt a + c.

Det bør arbeides aktivt over tid for å identifisere fagområder der en finner synergimuligheter og der det vil være en gevinst å flytte grupper til SLP. Det er avgjørende at NMBU også ser på organisatoriske konsekvenser av dette og at det legges administrativt til rette for samarbeid om forskning og undervisning. Det er også viktig at innkjøp av avansert vitenskapelig utstyr koordineres.

e) Vurdere om andre funksjoner, som for eksempel Imagingsenterets (IM) kjernefasilitet i Sagabygget kan flyttes til VET bygget.

IM er organisert med en kjernefasilitet som i dag er i leide lokaler i Sagabygget og noder på Adamstua, Nofima og REALTEK. Kjernefasiliteten disponerer ca 120 m² som omfatter spesialrom for elektronmikroskop og konfokalmikroskop. Rommene må ha spesialtilpasninger og krav som omhandler størrelse og takhøyde (i dag minimum 2,55 m), ingen mekaniske og akustiske vibrasjoner, tilpasset

ventilasjon og temperatur, ingen sterke magnetiske felt, stabil grunn (de fleste mikroskopisentre er lokalisert på bakkeplan). Mikroskopirommene må ha tilhørende rom for vannkjølesystemer og pumper. I tillegg krever noe av prepareringsutstyret også separate rom. I tillegg til spesialrommene for instrumentene trengs vanlig laboratorieareal for prøvepreparering. Laboratoriet består av veldig mange spesialinstrumenter for mikroskopi som tar mye plass, f.eks. ultramikrotomer, rotasjonsmikrotom, knivlager, trimmemaskin til mikrotom, fargestasjon for lysmikroskopisnitt, vibratom, freeze substitutionenhet, stereoluper. Kjernefasiliteten disponerer også mye instrumentering som er vanlig labutrustning (sentrifuger, vekter, pH-meter, vaskerom, 3 avtrekkskap, benkeplass etc). Dette er noe som kan brukes sammen med andre grupper.

I 2016 hadde kjernefasiliteten 44 registrerte prosjektledere som hadde aktivitet ved senteret. Med tilhørende stipendiater og forskere anslår vi brukermassen i kjernefasiliteten til 70-100 personer årlig. Flere brukerne har med seg andre som de jobber sammen med (større og mindre grupper, studenter og gjester), både under prøvepreparering og under arbeid på mikroskopene. Det er derfor tidvis stor aktivitet, og det er mange i aksjon samtidig. IM kjernefasiliteten gir emnet BIO300 – Mikroskopiteknikker januarblokk. I den perioden er det 15 studenter i intens aktivitet på mikroskopene, i lab og deltakere ulike workshops. Ansatte ved CERAD holder også kurs og emneundervisning ved kjernefasiliteten. I tillegg til tilstrekkelig areal for spesialrom og laboratorier trenger kjernefasiliteten pr i dag kontorplass til 3 ansatte.

Det var tidlig planlagt å flytte IM kjernefasiliteten til Veterinærbygget, men denne enheten ble tatt ut av det planlagte veterinærbygget i forbindelse med arealkuttene. Med de krav til type arealer og funksjoner denne enheten har, samt de betydelige kostnadene flytting av avanserte instrumenter medfører (anslag 2 mill.), og det faktum at planleggingen av arealbruken i Veterinærbygget er kommet så langt, er konklusjonen at det ikke vil være mulig å innplassere denne enheten i Veterinærbygget på en forsvarlig måte.

f) Annet..

Av andre muligheter som har vært nevnt, er flytting av hele NMBU's bibliotek til fellesbygget. Slik dette nå er tegnet er det ikke plass til hele biblioteket. Arealet er begrenset, og pr i dag er det ca 25 ansatte på biblioteket, og i fellesbygget finnes to kontorarbeidsplasser. Ved dagens løsning er også biblioteket knyttet til læringscenteret. Dette er en god løsning som bør opprettholdes.

Konklusjon:

Ettersom detaljplanlegging av funksjoner i SLP nå er fastsatt og gjennomføres av Statsbygg har ikke NMBU muligheter til å endre funksjoner i SLP. Slik arbeidsgruppen ser det er det likevel mulig å flytte noen forskergrupper med tilsvarende laboratoriebehov som det planlagte til SLP. Dette er en prosess der både reelle faglige synergier og de organisatoriske følger må tas hensyn til. Det er viktig at prosessen foregår over tid støttet av god ledelse og at godt fungerende miljøer ikke ødelegges. Innkjøp av avansert vitenskapelig utstyr bør koordineres.